

Dél-Nyugat

Közéleti hírlap

II. évf. 3. szám

1990. március

Ára: 9 Ft

Ma még a helyén...

„Bár most nem kötelező szavazni, mégis a nemzet sorsáért érzett felelőssége tudatában el kell mennie, és legjobb meggyőződése szerint választania kell mindazoknak, akik a változásokat akarják, hogy szavazati többségünk meggyőző legyen.

Mert politikai ellenfeleink, akik a letűnt rendszert szeretnék visszaállítani, mindannyian ott lesznek.”

Tisztelt Olvasó!

Az utolsó, mindent eldöntő érvet, fogást most kellene - a választások előtti utolsó Dél-Nyugaton - a választók elé tárnunk. Az utolsó erőket is mozgósítani kellene, hogy a célszalagot MI szakítsuk át. MI?! Ki is az a MI?

MI, a Magyar Demokrata Fórum? MI, ellenzékiek? MI, Magyarországon élők? Bennem egyetlen percre sem vált szét ez a három dolog.

Ma nemcsak a pártok versengenek a politika porondján.

Verseng a FÉLELEM (a belénk rögződött és a frissen keltett) és a FÉLELEM NÉLKÜLSÉG (a még szokatlan), verseng a KILÁTÁSTALANSÁG (amit ez a ránk maradt rom és csódtömeg látványa kelt) és a DERÚ és a VÁRAKOZÁS (a

sorsát igazgatni készülő gazda derúje és várakozása).

MI, Magyarországon élők csak akkor győzünk március 25-én,

- ha FÉLELEM NÉLKÜL szavazunk, szabadon, hogy utána is FÉLELEM NÉLKÜL élhessünk,

- ha hittel és VÁRAKOZÁSSAL szavazunk a jelöltekre és programokra, mert bennük egy DERÚS jövő lehetőségét látjuk.

MI, ellenzékiek akkor győzünk március 25-én,

- ha nemcsak azért kapjuk a támogatást, mert a választók mindenkire szavaznak csak a régiekre nem, hanem azért, mert programunk megvalósíthatósága, értékei és jelöltjeink hitelessége alapja váksolnak ránk.

A programok ismerteté-

sének és megismerésének, a jelöltek bemutatkozásának az ideje lejárt. A Tisztelt Olvasó, a Választópolgár felelőssége óriási, mert egy program tévedhet, de a Választó nem.

Kérem, döntsenek FÉLELEM és KILÁTÁSTALANSÁG ÉRZÉSE NÉLKÜL!

MI, a Magyar Demokrata Fórum akkor győzünk március 25-én,

- ha megtettünk mindent programunk ismertetéséért, mindenkinek felkínáltuk a választható lehetőségnek ezt a programot és azok, akik ebben az ország felemelkedésének lehetőségét látják, mindannyian ránk is szavaznak, nem maradnak otthon,

- ha ránk szavaznak FÉLELEM és KILÁTÁSTALANSÁG ÉRZÉSE NÉLKÜL, azzal a DERÚVAL és VÁRAKOZÁSSAL, mellyel a gazda készül az új év munkáira.

Czupi Gyula

A fenti jelvény — mely szép emlék is lehet a választásokról —, valamint korlátozott számban a Dél-Nyugat korábbi számai kaphatók választási irodánkban.

(Nagykanizsa Ady út 1. Tel.: 11-400)

Tisztelt Választópolgárok

Ezen az úton köszönöm meg annak a 3500 személynek a támogatását, akik ajánló levelüket nekem juttatták és kérték azok elérését, akikhez nem tudtuk eljutni azelőtt a napokban.

Örülök mindazok további segítségének, akik programomat - a Magyar Demokrata Fórum programját - alkalmasnak tartják az ország sanyarú helyzetének megjavítására. Tegyük meg együtt mindent azért, hogy a választásokon a lakosság mind nagyobb része nyilvánítsa akaratát, mert fontosabb, hogy a leendő ellenzéki kormány mind nagyobb támogatást tudjon magára szerezni.

Tarnóczy Attila
MDF képviselőjelölt

Köszöntés a tényleges

Március 25-én fogunk igazából felszabadulni, mikor 40 évi elnyomás, szolgaság után szabad, titkos és sikeresnek ígérkező választással a parlamentbe küldhetjük magyarságukhoz híven ragaszkodó, csalástól, lopásoktól és mindenfajta korrupciótól mentes, valamint szakmai és politikai rátermettséggel rendelkező jelöltjeinket.

Bár állami naptárainkban április 4-e szerepel felszabadulási napként, de népünk 40 évi szomorú tapasztalatai összegezve tudja, hogy 1945. április 4-e a megalázás, az ideiglenesnek hazudott, de még mindig tartó, integritásunkat megkérdőjelező, szovjet megszállás kezdő napja volt.

A felszabadulás napjának csúfolt április 4-e valójában a hazánkat megszállt németek kiűzését jelentette, de csak azért, mert a Berlin felé

Gyümölcsoltó

A választások időpontjának meghatározásakor valószínűleg nem gondoltak rá, de jelkép erejű, hogy éppen március 25. napjában állapotok meg. E nap a magyar vallásos néphagyományban Gyümölcsoltó Boldogasszony napja: Jézus fogantatásának vallási ünnepe – rá kilenc hónappal Karácsonykor született meg a Megváltó.

Másrészt a gyümölcsfa és szőlőoltás kezdete, mert ahogy igaz Máriára, hogy „áldott a te méhednek

gyümölcse, Jézus”, akként az e napon végzett oltáson is áldás lesz és bő termés követi.

De amelyik fát ezen a napon oltják be, azt nem szabad letörni, vagy levágni, mert vér folyik ki belőle. Aki ilyen fát mégis levágna, elkárhozik, mert ez annyi, mintha embert (magzatot) ölt volna.

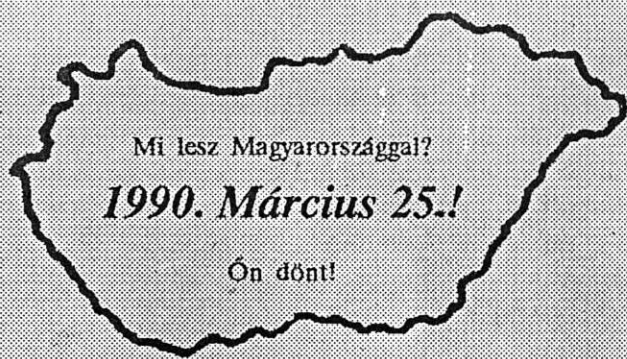
Ehhez a hiedelemhez kapcsolódó helytörténeti érdekesség Nagykanizsán a DOMUS áruház közelében, az előkelő Inkey-család szép barokk kápolnája építésének mesés története. Az

egyik Inkey báró féktelen gőgjében elhatározta, hogy éppen ezen a napon vágatja ki gyümölcsfáit. A legelső kivágásakor azonban hatalmas hangyasereg jött elő a fa tövéből, és rámászva a báróra rágni kezdték tagjait. Hiába zárkózott be szobájába, oda is követték és belepusztult. Felravatolták, de reggelre csak a csontjai maradtak meg a koporsóban. A család engesztelésül építtette azután a kerek kápolnát...

Reményt és erőt ad, ha választáskor arra gondolunk, a Gyümölcsoltó Boldogasszony napján, szabad választással kezdődő parlamenti átalakulás segítségével – hosszú hónapok áldott állapota és verejtékes vajúdása után – az év végére megszülethet végre vértelen forradalmunk várva várt gyümölcse: a DEMOKRÁCIA.

Fogadjuk és szolgáljuk szeretettel!

Iványi Miklós

felszabadulás napjára

előretörő szovjet hadseregnek éppen erre és nem másfelé vezetett a hadiútja. Hogy azután gyakorlatilag a magyar nép - a kevés helyen tanúsított tisztességes bánásmód leszámításával - mit kapott a „baráti felszabadítóktól”, arra a ma 55 éven felüliek jól emlékeznek. Nektek, a minden ok nélkül lelőtt civilek hozzátartozóinak, a ruhátoktól, bútoraitoktól, állataitoktól „megszabadított” honfitársainknak, meggyalázott nőinknek ugye milyen szép emlékeket hagyó napjaitok voltak az 1944-45 évi „felszabaduláskor”?!

Elrabolt vagyontárgyaitok helyett megkaptátok viszont a világboldogító szocialista - kommunista rendszert államosítással, ÁVH-val, kitelepítéssel, Recskkel, a 301-es parcellával. Kádár az 50-es évek végére pedig „derék” munkásőrei és

megbízható káderei segítségével „megengedte” nektek, hogy „önként” minden helység kolhozfaluvá „fejlődjék”!

Az eddig felidézett sok gyalázat és szomorúság után az idei március 25-i választás, Gyümölcsoltó Boldogasszony napja, érlelje nehéz munkával járó politikánk végleges eredményeképp hazánkat már eddig is elég sok változást, mondhatni gyümölcsoltói virágot is hozó, minden tisztességes honpolgár részére most már - ha lassan is - de majd édes gyümölcsök terhe alatt hajladozó fákkal teli szabad, demokratikus, az európai közösségbe visszatérő Magyarországgá.

Hogy ez mielőbb teljesüljön, szavazatok legjobb lelkiismeretetek szerint.

dr. Pais János

Tizennégy kijelentés és egy felszólítás

- Körülbelül egy éve itt, Európa középső és keleti részén valami egészen kivételesnek vagyunk tanui.
- Szilárdnak látszó rendszerek dőlnek össze látszólag jelentéktelen erők hatására, elképesztő gyorsasággal.
- Szó sincs a kapitalizmus és a szocializmus közeledéséről, konvergenciájáról, hanem a kommunista rendszerek járványos elhalálzásáról.
- Az osztály nélküli társadalomhoz sokkal közelebb jutottak nyugaton, mint a mi tájékunkon.
- Ott a jólét egyenlősége alakult ki, itt a nyomoré.
- Ázsiai példák sora bizonyítja, a fejlődés számára a polgári demokrácia és csak az nyit utat.
- Végre kimondhatjuk, a marxizmus-leninizmus varázsigéi értelmetlenek.
- Végre kimondhatjuk, a szocializmus minden területen hátrányban van a kapitalizmussal szemben.
- Végre kimondhatjuk, utolsó negyvenegynéhány évünk hatalmas kudarc.
- A társadalom többsége nyugaton és keleten már nem hiszi, hogy a polgári demokrácia olyan valami, amelyet végső soron meg kell majd haladni.
- A megmaradt hívők vagy nagyon öregek, vagy nincs politikai súlyuk.
- Nincs visszatérés a szocializmushoz, vagy a brezsnyevizmushoz.
- A mai folyamatok az utolsó szegeket verik a marxizmus-leninizmus koporsójába.
- Az ideológiák küzdőterén egyedül és győztesen maradt a polgári demokrácia eszménye.

CSELEKEDJÜNK!

Tarnóczy Attila

Képriportunk az 1990. február 22-i MDF szervezte tüntetésen készült, ahol a Sörgyár középvezetői fordultak a nyilvánosság-hoz. A körökben Bali Ferenc és Csengey Dénes, a tüntetés szónokai, fent többen azok közül, akik a nyilvánossághoz fordultak.

Egy kommunista frázis átváltozásai

„Aki nincs velünk, az ellenünk van!” (Rákosi: 1950)

„Aki nincs ellenünk, az velünk van!” (Kádár: 1961)

„Aki ellenünk van, az velük van!” (SZDSZ – Kiss J.?
Tölgyessi? Pető?: 1990)

Csinos kis önbizalomról tanúskodik az SZDSZ eme újabb röpmondata. A különféle előjelű kommunisták által laposra taposott krisztusi ige (Lukács Evangéliuma IX. 49–50, illetve Lukács XI.23.) pökhendi felhasználása ez. Jézus két esetben élt ezzel a dialektikus megfogalmazással. Egyszer, amikor nem akartak hozzáengedni egy embert, mondván, hogy ördög lakozik benne: „aki velem nincs, ellenem van”, egyszer pedig akkor, amikor nem akarták közelébe engedni a tévelygőt, aki még nem fogta fel az Ő üzeneteinek igazságát. „Aki nincs ellenünk, velünk van!”

Az SZDSZ nem kevesebbet állít, mint hogy mind választási ellenfelei, egykori ellenzéki vetélytársai, mindpedig a meglehetősen nagyszájú kampányával szembehelyezkedők „velük”, azaz a kommunistákkal tartanak. Ez természetesen nevetséges. Mi inkább a krisztusi szóra figyelnénk, ha lehetne ebben a régi és újkommunista hangoskodástól dübörgő világban még odafigyelni valamilyen értelmes szóra. A fellengzős hazudozások korát éljük.

– ai –

Az MDF képviselőjelöltjei első országos tanácskozásukon a következő nyilatkozatot tették:

Mi, az Magyar Demokrata Fórum országgyűlési képviselőjelöltjei az országos elnökséggel egyetértésben kijelentjük, hogy az új, demokratikus parlamentben nem pártérdekeket akarunk képviselni, hanem legjobb tudásunk szerint a népet és a nemzetet fogjuk szolgálni. Kinyilvánítjuk továbbá, hogy egyértelműen politikai ellenfeleinknek tekintjük a volt kommunista uralkodó párt utódait, az MSZMP, az MSZP és a hozzájuk kapcsolódó szervezetek és csoportosulások jelöltjeit, s a velük és pártjaikkal való bárminemű politikai együttműködéstől a választások előtt és után is a leghatározottabban elzárkózunk.

Budapest, 1990. február 4.

„KANIZSA” Kft

8800 Nagykanizsa

Néphadsereg ut 40.

Telefon: (93) 14 – 169

Biztos Ön abban, hogy mindenre képes, mindent el tud intézni?
Igen, lehet, de időt és pénzt takarít meg, ha a „Kanizsa” Kft szolgáltatásait veszi igénybe.

Vállalunk építőipari tervezést, kivitelezést, szakszerelőipari munkákat és menedzselést.

- Ha Ön tervezettni akar
- Ha egy engedély hiányzik
- Ha nem ismer megbízható szakembert
- Ha van egy kitűnő ötlete, ami megvalósításra vár

velünk megbeszélheti, tanácsot kérhet, végül Ön dönt, hogy érdemes –e együttműködnünk.

Fel a fejfel magyarok!

Járva a kis zalai falvakat tapasztalom, mennyire igaz volt Für Lajosnak, amikor kijelentette: félelem és közöny tartja rabságban nemzetünket. A diktatúrák édes gyeremekei ezek és feloldásuk nélkül valóban nincs esély a kilábalásra.

Az elmúlt negyven év katasztrófpolitikájának következménye: az emberek elfordultak a politizálástól, „úri mulatság”-nak tekintik.

Azok az emberek, akiknek sokszor ígértek szépet és jót, és mindezekből semmi sem valósult meg, sőt elszenveték a padlásleöpréseket, az erőszakos

TSZ-szervezéseket, körzetszervezéseket, akiknek a virágzó falvait tönkretették, pusztulni hagyták – ne csodálkozzunk, hogy nem tudnak újra bízni ennyi megcsalattatás után.

Ismerve gazdaságunk kritikus helyzetét, kis falvaink siralmas állapotát elismerem: nem könnyű ma a szebb jövőben bízni.

Mégis úgy érzem, nincs ma fontosabb feladatunk, mint áttörni a félelem, a közöny és a hitetlenség falait, ráébreszteni az embereket, hogy sorsunkon csak önmagunk fordíthatunk.

Ha a homokba dugjuk a fejünket, bezárkózunk csigaházainkba, attól biztos, hogy nem javul a helyzetünk, csak ha ezért tenni is készek vagyunk. Az a nép, amely a török, vagy 1945 után romokban heverő országot épített újjá, miért nem hisz önmagában erejében? Azért, mert negyven éven át sulykolták belé a „bűnös nemzet” és a másoknál való alacsonyabbrendűség tudatát.

Ennek e negyven éves kommunista diktatúrájának gazdasági tönkretételén és a felvak lerombolásán túl a legsúlyosabb bűne az az ideológiai kártétel, amelyet az agyunkban, a tudatunkban okozott. Ennek akövetkezménye az is, hogy sokan ma az új pártokban és a „nyomorító hatalmat”

ki nem szolgáló emberekben is ellenséget látnak.

Attól félnek, hogy őket is nekik kell majd eltartaniuk, az „új elitek” is az ő verejtékükre alapozva akarnak majd felkapaszkodni, megtollasodni.

A nyilvánosság ereje és mindenféle hatalom ellenőrzésének biztosítása lehet a garancia arra, hogy ezek a félelmek ne igazolódjanak. Ennek az országnak ma jobb az esélye arra, hogy szabad és független legyen, mint ezer éves történetében bármikor.

A Szovjetuniót – amelynek egyébként is reformpárti vezetése van – lefoglalják a nemzetiségi problémák, elszakadási törekvések, a gazdaság és az ellátás súlyos problémái, ha akarnak sem tudnak ügye-

A föld nem a termelészövetkezeté! Legkevésbé a téeszelnöké!

Arról van mindössze szó, hogy a pártállam közreműködésével használatba vették. Jogtalanul. A tényleges tulajdonosok azok, akikről elvették a földet, vagy belekényszerítették őket a „közösbe”. Tulajdonjoguk visszaállítását követelhetik ezek közül azok, akik

- jelenleg is termelészövetkezetben dolgoznak,
- innen mentek nyugdíjba,
- a településen élő örökösök,
- más településen, de a mezőgazdaságból élő örökösök.

A nevetséges összegű földmegváltás szerintünk törvénytelen és érvénytelen. Ez nem változtat a föld tulajdonjogán. A fentiekből következik, hogy a

termelészövetkezet jelenlegi vezetői a földet nem értékesíthetik.

Nincs joguk hozzá, nem az övék.

A Magyar Demokrata Fórum alapelve, hogy a föld az adott településen élők megélhetését, foglalkoztatását, boldogulását kell, hogy szolgálja. Meg kell különböztetni a föld tulajdon-, és a föld használatának jogát.

A tulajdonosok mellett illetve azok után jogot kell biztosítani a termelészövetkezetben jelenleg is dolgozó tagoknak, alkalmazottaknak, az eltöltött évek alapján.

Elkerülhetetlen a mezőgazdaságban egy általános jellegű és érvényű tulajdonreform. Rendezőelvként az új demokratikus parlament által elfogadott földtörvény fog szolgálni.

A települések új

önkormányzatára kell bízni a privatizálás ütemét

mert ez fogja képezni a működésük gazdasági alapját. Majd ott helyben eldöntik mikor és milyen ütemben szüntetik meg a termelészövetkezetet. Nagy hiba lenne, politikai érdekekre hivatkozva csak a föld kérdésre leszűkíteni az egyre nagyobb hisztériába átcsapó kampányt.

Nem elég a föld tulajdonjogának hangoztatása, az át nem gondolt vállalkozások vakrepülése. A „verjük szét” hangulatkeltés, ellátási zavarokat, élelmiszerhiányt okoz.

Ezt az MDF nem akarja.

A helyi agrárértelmiség (állatorvos, növényvédő, agrárközgazdász, stb.) szakismerete nélkül nem lesz versenyképes áruterelés.

KÖNYVEK KANIZSÁRÓL KOVÁSZNÁRA

1989. december 28-án közzétett felhívásunkra nagyszámú könyv érkezett a Városi Könyvtárba. A sok - sok könyvet csoportosítottuk, lajstromba szedtük, közel száz oldalt tett ki a 11000 dokumentum címeinek felsorolása. A könyveket - más adományokkal együtt - kijuttattuk Kovásznára. Ma már tudjuk, jó volt a sietség, később talán nem is tudtuk volna kivinni az országból.

Örülünk, hogy segíthettünk. Köszönjük mindenkinek a támogatást, köszönjük a város fiatal és felnőtt polgárainak a nagyszámú felajánlást.

**a Városi
Könyvtár dolgozó**

inkbe úgy beavatkozni, mint azt 1956-ban tették.

Másrészt körülöttünk sora megbuktak azok a kelet-európai diktatúrák, amelyekről kommunista elvtársaik internacionalista segítséget kérhettek volna.

A gazdaság kátyúba ragadt szekerét nekünk kell kihúznunk, de segítségre számíthatunk.

Európának, de Amerikának is az az érdeke, hogy földrészünkön béke és stabilitás uralkodjon. A politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok virágozzanak.

Úgy gondolom, hogy béklyóinktól megszabadulva olyan, eddig lefojtott energiák szabadulnak fel bennünk, amelyekkel akár csodákra is képesek lehetünk.

A változásokhoz, a demokrácia kiszélesítéséhez

az út a választásokon át vezet.

Bár most nem kötelező szavazni, mégis a nemzet sorsáért érzett felelőssége tudatában el kell mennie, és legjobb meggyőződése szerint választania kell mindazoknak, akik a változásokat akarják, hogy szavazati többségünk meggyőző legyen.

Mert politikai ellenfeleink, akik a letűnt rendszert szeretnék visszaállítani, mindannyian ott lesznek.

Ha meg tudunk szabadulni félelemeinktől és szabadon tudunk majd dönteni, akkor országunk elindulhat a felemelkedés útján.

Erre garanciát vagy biztosítékot adni nem tudok, én mégis hiszek benne.

Rudics Róbert

A gyomok gyökerére

Az új tavasz reménysugarai csalódottan pásztázzák a haldokló kislelveket, mezőket, szőlőhegyeket és megalázott, hajdani gazdáik hitvesztett szemét.

Fénypostán jelentik a Napnak, hogy kóros betegségéből nem gyógyult ki Magyarország. Makacs vírusok támadták meg, áruló, korrupt élősdiék hada. Csak azokat a sejteket hagyták épen, amelyek kapzsiságuknál, vagy lélektelenségükénél fogva az ő szekerüket tölték. Akik - ha kétes érdekük úgy véreik ellen fordulni. Jutalmukat megkapták. Meggazdagodtak, de milyen áron?

Elég csak Apán szemére

gondolnom, megölt lelkére, amiből kihalt a dal, elüldözött a nevetés.

A templom nyújt számára némi vigaszt.

Igaz, az okozók is oda járnak. Ők imádkoznak és énekelnek a lehangosabbban. Az utcán mély főhajtással köszöntik áldozataikat, akiknek nagyrészt még ma is meg tudják téveszteni. Eladják az iskolát idegen embernek, „minek az már ide” jelszóval.

A kislelvek sok utcájában térdig ér a sár. Nincs orvos, tanács, kisbíró, sem pásztor. Ez utóbbi nem is nagyon kell, hiszen állat is alig van már.

— folytatás a 8.oldalon —

Az MDF választási nagygyűlése
1990. február 16.án a HSMK
nagytermében.

Előadók: Sinkovits Imre,
Kulin Ferenc (az MDF alelnöke),
dr Dobozy Dániel (az MDF jogásza)

A SZABADSÁG TÉRI EMLÉKMŰ

áttelepítésének nehézségeit ecseteli „-molnár” a Kanizsa C. VÁROSI HETILAP 1990. január 26-i számában.

A város lakosságát foglalkoztató ügyel szervezetünk is foglalkozott, állásfoglalásunk a következő:

A Nagykanizsa monográfia (Széchenyi Nyomda, Győr 84.K-312 Felelős kiadó: Dr.Cseke Ferenc) szerint az addigi Erzsébet királyné téren „Még 1945-ben felavatták az M.P. Epifanovics szovjet mérnökszázados tervei alapján készült impozáns szovjet hősi emlékművet, majd a teret parkosították.

A talapzaton álló bronz szovjet katona Farkas Aladár alkotása. Az emlékmű két oldalánál álló tábori ágyúk a háború súlyos napjaira emlékeztetnek. Mellette helyezték örök nyugalomra azon szovjet és bolgár katonák egy részének földi maradványait, akik a város körüli harcokban haltak hősi halált.”

Tehát ezt az emlékművet nem a hálás utókor állította a felszabadító hősök emlékére, hanem a győztes megszálló(k) állította azonnal, saját dicsőségére. A monumentális talapzatot az internáltak építették kényszer munkával, egy tál leve sért! Minden kövéhez az elnyomó elleni átok és gyűlölet tapad...

Mivel a köztemetőben van külön szovjet hősi temető, az emlékműnél kialakított sírok főleg jelkép szerepűek, nem a halottak nyugalma szolgájként elsősorban. (Egyes szemtanúk szerint csak az elhaltak nevét és emlékét őrzik a kövek, testi maradványaikat nem.)

Az idegen győztes elnyomó hatalom dicsőségét hirdető jelképeket egyetlen normális

nemzet sem nézi jó szívvel. 1956-ban a sztálinista-rákossista diktatúra elleni forradalom haragja érhetően fordult ellene. Ekkor távolították el az oszlop tetejéről a szobrot és a tövéből a tankot.

Az ismét győztesként bevonuló szovjet csapatok árnyékában a Kádár-rendszer - már átalakítva - állította helyre az „emlékmű-kompozíciót”.

A szovjet katona szobrát emberközelségben újították fel és a jelképes sírokat is áthelyezték. Az elnyomók irányításával és az internáltak verejtékével felépített, majd a nép szabad akaratából ledöntött szobornak ismét az elnyomók felügyeletével, más formában történő visszaállítását azóta sokkal inkább a nép szabadságának idegen megszálló általi elfojtását testesíti meg, mint a fasiszta csapatok alóli felszabadulás örömét.

A nép számára a rendszeres koszorúzási ceremóniák sem az őszinte hálát és tiszteletet fejezték ki, hanem az elnyomott meghajlását a fenyegető hatalom előtt.

Mivel a mai kompozíció már nem az eredeti, nincs mit védenie rajta a Képző-és Iparművészeti Lektorátusnak. (Kérdés, hogy ha a sajtóban már megszűnt a cenzúra, a művészetben még miért nem?)

Ugyancsak valószínűtlen, hogy a hazánkban minden nagyobb településen megtalálható, összesen több százra tehető szovjet emlékmű esetleges áthelyezéséhez, a szovjet nagykövetség engedélye szükséges. Másrészt, ha az emlékmű - kompozíció nem eredeti, nem indokolja semmi, hogy teljesen azonos formában kelljen újraépíteni áthelyezéskor.

Az sem kegyeletsértés, ha

a katona szobrát és a sírokat az esetleges földi maradványokkal együtt áttelepítének néhány száz méterrel. A szovjet hősi temetőben társaik mellé temetve lennének valódi nyugalmat, a jelenlegi közszemlére-tétel helyett.

Az ágyúk pedig osztoznak az úttörőház udvarán lévő többi harci emlékekkel közös sorsban!

A hatalmas oszlop lebontása okozná a legtöbb munkát és költséget. Nem kell lebontani!

Inkább az építésében résztvevő hajdani internáltak, valamint az 1956-os szobor ledöntés emlékét megőrző táblát kell elhelyezni az oldalán!

A jelenleg körülötte és rajta lévő összes kelléktől megfosztott emlékmű-torzó

A gyomok gyökerére – folytatás a 7. oldalról –

A nincsek mögött viszont vannak korrupció, tanácsstagok, téveszvetők, besúgók, akik a központi nagyfaluba szinte csak egyéni sorsuk egyengetése ügyében járnak. Már „gondos” kiválasztásuk, jelöltetésük is e helyzet stabilizálását szolgálja.

Ők azok, akik kikergetik a változásokért tenni akaró mozgalmak, pártok képviselőit, további félelmet plántálva a szegény halandókba a visszarendeződés rémével és a tenni akarás hiábavalóságának hazugságával. „Semmi emberek”-nek, provokátoroknak kiáltják ki azokat, akik szólni mernek a bűnös politika ellen.

Lám, eddig sem mentek semmire, ilyen emberek ne adjanak tanácsot! - szavakkal harcolnak kiváltságaikért.

Természetes dolog, hisz ha létrejön a többség által régóta vágyott változás - az igazságosabb teherviselés és elosztás ténye - az érdemte-

hűen emlékeztet majd mindenkit 1956-ra, akár a kivágott középső zászlók. Sztálinista gőgjétől megfosztandó, és hogy esztétikusabb legyen, be lehet futtatni borostyánnal, így a környezetbe beolvadva a megbékélést is kifejezheti.

Végül, de nem utolsó sorban: NEM KELL SIETNI! A márciusi választásokig van sürgősebb dolgunk is. A választások után megvárhatóan változni fog a helyzet: a szovjet csapatok létszámát, a szovjet nagykövetség, valamint a Képző-és Iparművészeti Lektorátus szerepét tekintve is!

Akkor majd sokkal gyorsabban és könnyebben rendezhető el mindez, és méltón emlékeztetünk majd októberben a Szabadság téren (Erzsébet téren?) az 1956-os forradalomra és az internáltakra.

MDF Nagykanizsai Szervezete

lenül nagy húsfaszék lekerül az áruháza tűzhelyéről! És a „semmi emberek” is részesei nek belőle. Hitelesnek ismert Embereket választanak szószólójuknak - ők maguk -, akik a többség érdekeit, lehetőségeit szemlélve tartva munkálkodnak majd életük emberibbé formálásáért.

Talán újra otthonra találjanak apáik ősi földjén az elüldözöttek is! Rendbehozzák az öreg, kihalt házat, a szívünkben féltve őrzött gyermekkori kincset. Talán Nagypapához és Nagyanyához is elhallatszik az unokák zsvajva, megvilágítva sokat szenvedett szívüket a túlvilágon.

Újabb tavasz jön, sugarai melegen simogatják majd az újra művelt földek nemeszöld bársonyát és jelenthetik fénypostán a Napnak:

Kóros betegségéből kigyógyult Magyarország.

Nk., 1990. február Lukács Zoltán

Anyám szavai

Köszönjük neked, fiam, hogy hazajöttél,
mert mi már olyan öregek vagyunk,
mint fönt a padláson az a falóra
s a mutatónk már nagyon a temető felé mutat.
Szépszerén azt se tudjuk, csütörtök van-e, kedd-e?
Amikor jössz, az a mi vasárnapunk.

Apád még csak-csak ide fut, oda fut,
de nekem már a kisajtóig is ménkü hosszú az út,
hányszor megemlegetem azt a körtefát,
amit a konyhaajtó elől fordított ki a bomba,
meg tudnék benne kapaszkodni, mint most a te
karodba.

Talán, ha bottal járnék! No még csak az hiányzik!
Fogom inkább a söprűt, azzal botozgatok el
a ház végéig, a kapuszájig, minthogyha dolgom
volna.

Tisztelt Igazgató Úr

Romániából zavarom Kovászna városból

Első soraimban bocsánatot kérek a zavarásért. De nagyon megörvendtem a minap olvasott cikknek, ami megjelent a megyei „Háromszék” Úságba, vagyis hogy Kovászna testvérvárosa a maguk Kanizsa városuk. Röviden leírom minek is zavarom magát ezzel a levéllel.

Nevem Vajna Béla 1948-ban születtem Székelyudvarhelyen. Jelenleg kovásznai lakos, családos, van két lányom, az egyik 21 éves, a másik két éves és fél. Feleségem a gyapjúfonodában dolgozik mint gépkezelő, én pedig a préselt-lemez gyárba mint áru átvevő és kiadó a raktárba. Mivel, hogy nekünk nincs rokonságunk Magyarországon de azért szeretnénk ha valakivel kapcsolatot tudnék tartani (levelezni vagy később egymást felkeresni) mint barát, megkérném Önt ha tud valakit aki ugyanugy mint én szeretné megismerni Kovásznát és környékét és küldene egy címet olyan magam rendű ember, akivel mégis találna a szó.

Mert mi még oly ridegek vagyunk mindentől, meglehet a levelem elolvasva után rá tetszik jönni, hogy még magyarul sem tudok helyesen írni, de nemegészen az én hibám minékünk sok minden tiltott gyümölcs volt de hála az Istennek lejárt ez is.

Nagyon szépen köszönöm

Vajna Béla

Csak várni ne kéne soha! Várni levélre, híradásra.
Ha kisiklik egy vonat, nem alszom éjjeleket –
A múltkor is, amikor Amerikába mentél,
a szemem belülről kisebesedett:
eljutsz-e? visszajutsz-e? ülsz-e még ide mellém?
mert nekem minden távolság: tenger és túskebokor
és minden repülő lezuhan, amelyen te utazol.

Mondom is a doktornak: doktor úr, hogyan lehet,
hogy én már a fölröppenő madártól is megijedek?
és annyi havat álmodok össze-vissza: hókazlat,
hóhegyet
és mindegyik mögül a fimat hallom – igen, a
köhögéset,
de fekete puskacsövek és messzelátók figyelik
lépteimet.

Talán, ha én is kelek-forgok a világban, amerre te,
nem féltetek a kilengő, magas házaktól
s a krokodilusos tavaktól se,
a mosolygó, késes emberektől, akik bankot rabolnak
vagy csak játszanak,
álarc van rajtuk, mint a szüretibálos ördögökön
a bohócos nagykalap,
de ki szegény: akkor is fél, amikor nevetetne,
amikor örül,
ki van az én szívem is verve, hét vassal köröskörül.

Köszöntjük a 60 éves Csoóri Sándort !

Kedves Olvasó!

A napokban kaptam az alábbiakban szöveghűen közölt levelet. Ha Ön hajlandóságot mutat a kért kapcsolat felvételére, - kérem szíveskedjen szándékát bármely módon velem közölni.

Köszönettel

Pintér Béla
a Nagykanizsai Városi Könyvtár
igazgatója
Tel.: 13 - 065

Csak hangosan gondolkodom...

Tisztelt Schmidt István!

A januári „Dél-Nyugat” hasábjain Ön egy témajavaslatot ajánlott nekem „Ki a felelős” címmel. Az Ön által felvetett gondolatok valóban érdekelnek, de ez „magas” politika, így sok mindent hiányosan tudok róluk. Cikke viszont kötelez, így szeretném véleményemet és gondolataimat az MDF újságjának hasábjain közkinccsé tenni.

A munkásorségről azonos a véleményünk, fel kellett oszlatni, sőt – többet mondog – létre sem kellett volna hozni. Ha 1956 után az MSZMP észszerű politikát folytat, nem jut ilyen feneketlen válságba az ország.

Hogy becsapták az országot, ez ma már nem vitatéma. A levét meg is isszuk most. Mégis bennem motoszkál az a gondolat, hogy miért volt szüksége a Munkásorségre egy olyan pártnak, amelyik a nép boldogulását tűzte zászlajára.

Neveléses gondolat fegyverrel boldogulást osztani. Vagy ők már akkor tudták, hogy egyszer szükség lehet a fegyverekre a munkásosztály megvédésére?

Vállalom a bírálatot, de meggyőződés, hogy a véleményük ma más, mint akkor volt.

Békési László volt parancsnok helyettes munkájáról, elveiről, viselkedéséről nem az én dolgom bírálatot mondani.

Tudom azonban, nem egy emberen kell számonkérni egy ország baját. Sokan, nagyon sokan vannak volt MSZMP funkcionáriusok különböző pártoknál és most azok minden rosszat és mocskot mondanak a volt pártjukról.

A felelősöket meg kell büntetni. 1990. március 25-e

után új fejezetet kell nyitani az ország történelmében. Most egység és összefogás szülégettelne, helyette egymásramotogató, vádaskodás, bűnbakok keresgetése folyik és helyezkedés a hatalmi bársonyszékekért!

Ki a felelős? – tette fel az MDF nekem a kérdést.

Nem Ön, Tisztelt Schmidt Úr, nem az MDF, nem én és nem is azok a milliók, akiket eddig egy hamis demokrácia hazug jelszával becsaptak.

Március 25-e után a felelősöket meg kell nevezni. Ha az MDF nyer a választásokon, neki, ha más párt, akkor azoknak.

Az MSZP-ről szóló cikemről csak annyit, az az ominózus írás a Kanizsa hetilapban róluk valóban nem tartalmazott negatívumot.

Sőt, írhattam volna még azt is, amit Göndör István mondott azon a gyűlésen: tisztában vannak vele, ezt a választást nem nyerik meg, sőt a másodikat sem, de a harmadikra már esélyesként szeretnénk készülni.

Tisztelt MDF!

Önök hogyan vélekednek az ilyen általam önkritikusnak és szerénynek tartott kijelentésekről. Politikai ellenfelük ilyen gesztusai becsületességre vallanak.

Vannak hibáik is, amelyeket azóta megismertem, de nem írhatok róluk a választásokig (a választási törvény miatt), de a választások után újra elmondom minden párttól a véleményemet.

Nem vagyok egy pártnak sem a tagja, így rám néve nincsenek kötelezettségek. Szándékaim tiszták és a segíteni-akarás motíválja őket.

Gondolataim provokatívok, tudom. Ha néhányan tollat ragadnak észrevételeim miatt, már elértem célomat.

Mert aki ír, az gondolkodik, aki gondolkodik, annak nagy esélye van az igazság megértésére.

Akkor nyerek én is, az ország is.

Mint pártunkívülinek, nekem ez utóbbi: a fontos, a legfontosabb!

Vízvári József

Megfizetett képviselők

Hosszasan vitatkozott az országgyűlés azon, hogy a leendő képviselők fizetése mennyi legyen.

Egyesek sokallták, mások kevesellték, hogy a képviselői fizetést a mindenkor nettó átlagbér háromszorosaként határozzák meg.

Nagyon fontos a szorzószám mértéke is, mert elárulja mire tartják magukat a képviselő urak.

Az átlagkeresetű dolgozók, a magyar nép, a magyar gazdaság igazi kijátszása, becsapása azonban az, hogy nem bruttóban határozzák meg. Már a személyi jövedelemadó rendszer az az a "bruttósítás" bevezetése előtt tiltakozott a nép, a szakszervezet, valamint szakértő közgazdászok, hogy az adórendszer túlzottan progresszív, ezért teljesít-

mény visszatartó hatást fog kiváltani.

A rövidlátó, keményfejű és éppen ezért önhitt illetékesek azonban padláslesöprő harácsolási hajlamuknak megfelelően csak azért nem engedtek belőle lényegesen.

Hiába modják el a legdinamikusabb fejlődő országok vezetői, valamint a világ legjobb közgazdái, hogy az enyhe progresszivitás vagy a lineáris adó, a maximum 40%-os elvonás az, ameddig az emberek még értelmét látják a munkájuknak. Hogy az adócsökkentés erőteljesen élénkíti a vállalkozást, így a kisebb mértékű adó is nagyobb összbevételt eredményez.

Beképzett illetékesek nem hallgatnak a szakértőkre!

De miért fogadják el a képviselők is az értelmet-

lenül progresszív adót, amikor hallják eleget a tiltakozást?

Azért, mert a jelenlegi képviselők többsége olyan beosztásban dolgozik, ahol azonnal a nettó bérben fejezték ki munkájuk megbecsülését. (Az átlagbéres dolgozónak viszont nem igazítják automatikusan a nettóját az áremelésekhez, többletmunkát vállalnia meg nem érdemes).

Amennyiben a képviselők a jövőben is a nettó arányban biztosított jövedelmet kapnak, továbbra sem lesznek érdekeltek a progresszivitás csökkentésében!

Ha jövedelmüket a bruttóhoz viszonyítanák, akkor törekednének saját érdekükben is az elvonás csökkentésére. Ez teremtené meg a feltételt a vállalkozás élénkítéséhez, a gazdaság megerősödéséhez is!

Iványi Miklós

Beszélünk, vagy cselekszünk?

Míg a fővárosban évek óta jelentek már meg szamizdat folyóiratok, március 15-én és október 23-án már ismétlődő tüntetésekre került sor, a vidék még alig mozdult. Kanizsán is csak lappangott még, a pártállam elnyomása elleni összefogás gondolata.

Városunkban az első ellenzéki mozzanat, az első ellenzéki szervezet az MDF megalakulása volt 1988. október 22-én.

Az események zuhatagában hihetetlennek tűnik, hogy csak 16 hónapja tartottuk első megyegyűlésünket, amelyen az MDF Zala megyei programját is megfogalmaztuk.

A kanizsai MÁV Művelődési Házban november 26-án idegenkedve nézték egymást a belépők. A lépcső előtti torlódásból sokan visszafordultak, amikor kiderült, hogy nevüket és lakáscímüket is feljegyzik a résztvevőknek.

A gyanakvás nem volt alaptalan, mert az ismeretlen érdeklődők közt ismert arcok is feltűntek, az MSZMP politikai munkatársaié. A zsúfolásig megtelt nagyteremben szinte lélegzetvisszafojtva, áhitatos

csendben hallgattuk Csengey Dénest. Csengey botra támaszkodva, papír nélkül, könnyedén, mégis jól formált, érthető és egyenes mondatokban fogalmazott, hangjából és szeméből lenyűgöző magabiztosság sugárzott. A jelenlévők többségét meglepte és meghatotta a nyilvánosság előtt 33 év óta nem hallott őszinte, cenzurátlan, lelkesítő beszéd. Eلسzoruló torokkal mélyen egyetértettünk Gróf Lászlóné tanárral, aki nevünkben is mindezt megköszönte...

Hetek, hónapok múltak már, kezdtük megszokni az új, forradalmi hangot, mégis fordulópont volt március 15. első szabad megünneplése: Az ünneplésre összegyűltek, valamint a rendbontás megakadályozására felkészült hatalom, miként viselik el egymást?

Egyetlen szervezet, az MDF hívta ellenzéki ünneplésre a város lakosságát.

Március 14-én délután, a Szabadság tér felől a „felső templomhoz” hömpölygő tömeg résztvevői még óvatos pillantásokat vetettek a sorfalat álló rendőrökre: Valóban csak

a forgalmi rendet biztosítják, vagy az előző évek gyakorlatának megfelelően gumibotot rántva erőszakkal akadályozzák meg a tüntetést?

A Deák téren a szűnni nem akaró harangzúgás maga volt a szabadság szárnyalása. Mindenkit fölémelt és eltöltött a boldogság mámore, örömtől nedves szemekben remegve tükröződött a gyertyák lángja.

A Vasember-ház udvarán már többezren mondtuk együtt a „Talpra magyart.”

Az 1989-es „Mit kíván a magyar nemzet?” 12 pontjának felolvasása még igazi forradalmi esemény volt. Most egy év múltán, szinte

minden pontja megvalósulásában...

Valóban?

Nem haszontalan áttekintünk, mit sikerült elérnünk eddig, a 23 szervezet által elfogadott, akkor magunk elé tűzött célokból:

A 12 pontból már egy sem tabu, de a megvalósításának még eléggé az elején tartunk. Tehát van még bőven tennivalónk.

Ma, amikor városunkban már 12 párt indított jelöltet a választásokon, elgondolkodtató, ki mit tett az eddigi másfél évben a helyzet megváltoztatásáért?

Gondoljanak erre is, amikor választanak!

Iványi Miklós

Mit kíván a Magyar nemzet?

Szabad, független, demokratikus Magyarországot.

1. **Valódi népképviselőket és többpártrendszert.**
Biztosítsák a választások szabadságát és tisztaságát.
2. **Rendőrállam helyébe jogállamot.**
Érvényesüljenek az emberi jogok, legyen bírói függetlenség.
3. **Szólás-, sajtó-, lelkimereti és oktatási szabadságot.**
Számolják föl a hírközlés állami monopóliumát. Oszlassák föl az Állami Egyházügyi Hivatalt.
4. **Jogot a sztrájkra.**
Ne korlátozzák az érdekvédelem, a követelés és a szolidaritás szabadságát.
5. **Méltányos közteterviseletet, a közkiadások társadalmi ellenőrzését.**
Szüntessék meg az egyéni és a csoportos kiváltságokat. Adják meg mindenkinek az emberhez méltó élet alapfeltételeit.
6. **Ésszerű gazdálkodást, működő piacot, a tulajdonformák egyenjogúságát.**
Állítsák le a pénzemésztő és környezetpusztító nagyberuházásokat, szüntessék be a veszélyes vállalatok támogatását, vessenek véget a vállalkozás megsarcolásának.
7. **A bürokrácia és az erőszakapparátus leépítését.**
Oszlassák föl a munkásörtséget és az Ifjúgárdát.
8. **Szabadságot és önrendelkezést Kelet- és Közép-Európa népeinek.**
Szűnjék meg Európa katonai, gazdasági és emberjogi kettősztása.
9. **Semleges, független Magyarországot.**
Vonják ki a szovjet csapatokat hazánk területéről. Töröljék a magyar ünnepek sorából november 7-ét.
10. **Felelős kisebbségi és menekültpolitikát.**
A kormány lépjen föl a nemzetközi fórumokon a magyar kisebbségek védelmében. Szűnjék meg a rendőri szemlélet és a jogtalan megkülönböztetés a romániai menekültek ügyében.
11. **Nemzeti önbecsülést.**
Vessenek véget a történelemhamisításnak. Adják vissza a nemzetnek címert.
12. **Igazságot '56-nak, tisztaságot a forradalom mártírjainak.**
Nyilvánítsák nemzeti ünneppé október 23-át.

tornyai a városnak : a Kovács-torony, a Csizmadia-torony, a Szabó-torony, a Szűcs-torony és a Kötélverő-torony.

A Segesvár melletti félegyházán esett el Petőfi Sándor. Medgyes a vidék szőlő és bortermelésének a központja, híresek a régi templomai.

Szentágotha múzeumát érdemes megnézni. Nagyobb helység még Nádpaták.

Kis-Küküllő megye

Délen Nagy-Küküllő megye, keleten Udvarhely megye, nyugaton Alsó-fehér megye, északon Maros-Torda megye határolták. A trianoni béke Romániához csatolta.

Székhelye: Dicsőszentmárton volt.

– folytatás a következő oldalon –

A történelmi Magyarország vármegyéi

Kis Magyar Földrajz III.

Nagy-Küküllő megye

Délről fogaras megye, keletről Udvarhely és Háromszék megye, nyugatról Alsó-fehér megye, északról Maros-Torda és Torda-Aranyos megyék határolták. A trianoni béke Romániához csatolta.

A megye székhelye Segesvár volt, mely Erdély egyik legszebb városa. A várost zömmel németek lakták, német neve Schässburg. Hajdani várának főbejárata volt az u.n. Óratorony kapuja. Híres a kolostortemplom. Továbbá említésre méltó

VÖRÖS KÖNYV

Igazi Könyvslágerek jelentek meg a közelmúltban az állatokról. Az első a mindenki által csak Kis Brehm-nek ismert könyv háború előtti kiadásának hasonmás nyomata.

A másik igazi hiánypótló mű: a Vörös Könyv (Red Book). Ebben a könyvben vannak összegyűjtve azok az állatfajok, amelyek vagy a közelmúltban haltak ki, vagy pedig a közeli kihalás veszélye fenyegeti őket. Mindannyiunk érdeke, hogy egykor virágzó planétánk állat- és növényvilágából minél többet megőrizzünk az utókor számára. Ebből a könyvből szeretnénk most ízelítőt adni olvasóinknak, hogy ezzel is felelősségtudatra ébresszük önmagunkat. Mivel terjedelmünk erősen korlátozott, ezért csupán egy jellegzetes, szintén a kihalás rémével fenyegetett állatot mutatunk be, olvasóinkra bízunk annak eldöntéséért, vajon mivel segíthetnénk hatékonyan ennek a kétség kívül ritka állatnak a továbbélését (vagy netán kihalását).

Paszományos- vagy katonacinege (Ulcus duodeni)

A fajt a világon először Lenin írta le, 1917-ben figyelte meg az első példányt uljanovszki kertjében, mikoris ebéd utáni pipáját szlitta (Krupszkaja az anyósánál, a cseléd szabadnapos volt). Nincs tudomásunk arról, hogy korábban megfigyelték volna valahol a fajt. Szakemberek hajlanak arra a feltevésre, hogy valamiféle mutációval állunk szemben. Az elterjedése csak 1945 után kezdődött, de akkor aztán rohamosan. Hozzánk is ekkor kerültek az első példányok. Megfigyelhető, hogy a szovjet hadsereget követik, aztán, amikor az elvonul, a paszományoscinegék ott is maradnak. Nevével ellentétben csak igazán távoli rokona a széncinegének ill. a közönséges cinegének. Noha külső jegyei erősen különböznek a madarak külső jegyeitől, azért minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a (jó)madarak rendjébe tartozik. Egyszerre egy, maximum két utódot hoznak létre. A kilyők 2-3 kg-os testsúllyal születik, a kifejlett példány eléri a 170-190 cm-es magasságot és a 80-100 kg-ot is, de a híresebb egyedek ennél lényegesen kisebb méretűek. A szakirodalom az eddig ismert legnagyobb (jó)madárnak ismeri. Nagyon szeret az erdő lo. íbjai között tanyázni, ezért az idők folyamán zöld tollazatot növesztett, amelynek jellemzője, hogy az egyed korának megfelelően a vállakon változó színű és alakú un. vállap fejlődik ki ill. a lábain idősebb korban piros színű csíkok futnak végig. E külső jegyekből nagy biztonsággal megállapítható az egyed kora. Mindenevő, de főleg a saját-maga által elejtett vadat szereti fogyasztani. Szármáyai teljesen elcsökevényesedtek, de repülni nagyon szeret, erre helikoptereket és szuperszónikus repülőgépeket visz igénybe. Fészket nem rak, hanem mással rakat. Különösen kedveli a nagy, tágas kilenc-tíz szobás hegyvidéki fészkeket. Jellemző, hogy több fészke is létezik az ország területén szétszóva.

Mondhatnánk azt is, hogy mániákusan szereti a fészkeket, amelyeket sohasem saját erőből épít. Fészkeihez nagyon ragaszkodik, erővel sem lehet onnan kiverni. Mindig csapatban jár, amelynek a legidősebb a vezére, ez a fiatalabbakat rendszeresen ütlegeti. Hangja artikuláttan. Igen jellemző az a hang, amit akkor hallat, ha új fészket sikerült megkaparintania. Ezt a legjobban úgy írhatnánk le, mint azt a hangot, amikor az ember a markába röhög. Ragadozó állat. Mivel karmai nagyon elcsökevényesedtek (bár a keze, ereje teljében, szinte mindenhova elért), főleg puskával vadászik az erre a célra rendszeresített forgatható ülésű terepjáróról. Megfigyeltek már Afrikában, sőt Dél-Amerikában is vadászó paszományoscinegét, holott ezen a vidékeken egyáltalán nem őshonos.

A fogságot nehezen tűri, nem is szelidíthető, ennek ellenére magas rangú politikusok kedvenc háziállata. Szakemberek nem emlékeznek arra, hogy fogságban valamit is megtanult volna. Hosszú fogság során elveszti emlékezőtehetségét és mindenre másképpen emlékezik, de jellemző módon megszokott fészkeihez körömszakadtáig ragaszkodik. Nem intelligens állat. Például a kutya értelmi szintjének csak a töredékét éri el, ezért nem is idomítható, így cirkusokban egyáltalán nem fordulnak elő, viszont nagy cirkusokat tudnak rendezni. Öreg korára már emberre nem veszélyes, de azért ajánlatos ekkor is ketrechen tartani. Távoli rokona a Kárpátokon túl még most is nagy számban él un. radioaktív cinegének és a szibériai talpas hőrcsögöknek, de a mosómedvétől is kölcsönöztek tulajdonságot, amennyiben szeretnének (utólag) mindent tisztára mosni.

I. Bush (Bokor Imre) a neves ornitológus írja egyhelyütt:

Egyszer alkalmam volt megfigyelni a paszományoscinegék hagyományos őszi találkozóját a kaszópusztai vadrezervátumban. Nagy

szerencsém volt, ezeknek a találkozóknak csak ritkán lehet valaki szemtanúja. Ez nekem úgy sikerült, hogy egy nemrégiben elejtett egyed kikészített tollazatát vettem magamra. Mivel a paszományoscinegék szaglása nem túl fejlett, sikerült inkognitómát megőrizni. A találkozóra szinte mindenki fekete Mercedessel érkezett, kivéve azt a néhányat, amelyik helikopterrel. Ezek a találkozókon főleg az öregebb egyedek vesznek részt. Hamarosan dévaj mulatozás vette kezdetét, ez csak akkor ért véget, amikor már majdnem mindenki kidőlt, eldőlt, ill. nekidőlt. Láthatóan küszködtek a megnövekedett gravitációval. A helikopter eközben sűrűn röpködött, mivel lángost, fánkot és palacsintát nem sütöttek helyben, azt háromszáz kilométerről kellett hozatni. Résztvett a találkozóon néhány vándorcinege is, amely csak abban különbözik a paszományoscinegétől, hogy más színű a tollazata és oroszul beszél. A vándorcinege időszakonként tartózkodási helyet szokott váltani, ekkor nagy számban felkerelkednek és új fészkeket keresnek. Ilyen nagy vándorlást figyeltek meg a madarások 1956-ban, valamint 1968-ban is. A szakértők mostanában olyan jelekre lettek figyelmesek, amelyek arra engednek következtetni, hogy hamarosan újabb vándorlás következik, csak most az irány nem nyugat, hanem kelet lesz.

Hazánkban már csak egy példány él, állítólag a budai'hegyekben lehet néha találkozni vele, amint nosztalgizva nézeget különböző villákat.

Császár János

Kedves Olvasó!

Mi, a Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezete a választások után természetesen eltávolítjuk az általunk kiragasztott plakátokat. Kérjük, ha azt tapasztalná, hogy valahol ez nem történe meg, értesítsen bennünket választási irodánk címén:

8800 Nagykanizsa

Ady út 1.

Tel.: 11-400

Ne feledje!

**1990. március 23,
17 óra:**

**Választási
Nagygyűlés a
Szabadság téren.**

**Vendég:
Dr Bethlen István
egyetemi tanár**

Kis Magyar Földrajz (az előző oldalról)

Ipari város. Nitrogéngyártó üzeme, üveg-és építőanyagipara van.

Erzsébetvárosban sok örmény lakik, nevezetessége a várkastély és az örménykatolikus templom.

36. Alsó-fehér megye

Délről Szeben megye, keletről Nagy-Küküllő megye, nyugatról Arad megye, északról Maros-Torda megye határolták. A trianoni béke Romániához csatolta.

A megye székhelye: Nagyenyed volt. Itt van a Bethlen Gábor alapította református kollégium, továbbá a történelmi múzeum. Megemlítenéd még a vártemplom.

Abrudbányán, Verespatakon és Zalatnán voltak a régi Magyarország leghíresebb aranybányái.

Balázsfalva a román nemzetiségi mozgalmak központja volt.

Gyulafehérvárt a rómaiak Apulum-nak hívták. Itt készültek annak idején a jogszabály jellegű Gyulafehérvári Glosszák.

Nagyobb helység még Marosújlvár.

Pais János

Dél-Nyugat

Kiadja a Magyar Demokrata Fórum és az Ifjúsági Demokrata Fórum Nagykanizsai szervezete. Szerkesztő: Czupli Gyula • Fotók: Szakonyi Atilia • Felelős kiadó: Czotterné Ivády Zsuzsa • Tervezőszerkesztő: Tiszal Szilárd. • Köszönetet mondunk mindazoknak, akik — bar nem tagjai szervezetünknek — segítettek munkánkat. • Sokszorosítás és számítertechnika: Szociális Foglalkoztató Nyomdaja, Nagykanizsa. • Felelős vezető: Mihalkó Lajos. • HU ISSN 0865-6398 • Terjesztik: Nagykanizsán és Dél-Nyugaton.